

тическото положение на френската абсолютистическа държава. За да събере по-голяма армия от привърженици, тя провъзгласи гражданското равенство и свободното упражнене на личния труд във всички видове производства. Израснала върху новите економически отношения, между благородството и робството, във името на своето бъдеще развитие, тя неминуемо дойде да разруши за винаги социалния дуализъм на примитивните феодални времена. Нейните сили се събираха във градът, който отсега придобиваше политическо предимство наравно с економическата сила на новата класа. „Нейните инстинкти новаторски, нейната сила, която реагираше по хиляди начини против могъществото на владетелите на земята, започват с развоя на градския живот“¹⁾. И във името на двата принципа, провъзгласени от нея за ръководно начало на държавната политика, вътрешна или външна, тя припечели нужното влияние и върху селото. Във никакво друго общество влиянието на града върху последното не е било тъй силно, както във средновековното, с изключение новата капиталистическа държава. Античното общество не познава това влияние. Средните векове туряха едно начало на едно подчинение, което ще се свърши само когато еволюцията на едрата собственост бъде завършена. „L'action des villes sur les campagnes est l'un des grands faits sociaux du douzième et du treizième siècle“ (Aug. Thierry, loc. cit. p. 35). Големите социални факти се създават от големи социални промени, големите социални промени са знак на големи социални последици, станали във отношенията на собствеността. Както казахме, тази промяна се характеризираше с еволюцията на поземелната собственост, с революцията във обществените отношения между трите сили във френската

¹⁾ ibid. стр. 35.